

1968

Nr. 10

Lietuvos laisvės kovos metai

SKAUTŲ
SĄJUNGA

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ

ir

LAIMINGŲ NAUJŲJŲ

1969 METŲ!

Lietuvių Skautų Sąjungos
Vadovybė

GRUODIS — 1968 — DECEMBER

[steigtas 1923. III. 15 Šiauliuose, Lietuvoje. Lietuvių skautų ir skaučių laikraštis.

Oficialus Lietuvių Skautų Sąjungos organas. Leidžia: LSS Tarybos Pirmija.

• Prenumerata: metams — \$4.00, pusė metų — \$2.50; paskiras nr. — 50¢

• Adresas: Skautų Aidas, P. O. Box 222, Thompson, Conn., 06277, USA.

• Vyriausias redaktorius:

v. s. Antanas Saulaitis, Old Colonial Road, Oakville, Conn., 06779, USA.

• Redakcinė komisija:

v. s. kun. Stasys Yla, s. Česlovas Kiliulis, ps. Violeta Matulevičiūtė,

v. s. Petras Molis, v. s. Ona Saulaitienė, s. Antanas Saulaitis, S. J.,

s. Stefa Subatienė, v. s. Adolfas Venclauskas.

• Administratorius: p. Kazys Šimėnas, 45 Alban St., Dorchester, Mass. 02124.

• Spausdina: Immaculata Press, Putnam, Conn., 06260.

• Rankraščiai, nuotraukos, piešiniai ir k. medžiaga siunčiami vyr. redaktoriaus adresu. Rankraščiai taisomi bei trumpinami redakcijos nuožiūra. Nenaudota medžiaga nesaugoma; grąžinam, jei iš anksto to pageidauta.

• **SKAUTŲ AIDAS — THE SCOUTS' ECHO**, a Lithuanian youth magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association, Not For Profit Illinois Corporation. • Subscription \$4.00 yearly, \$2.50 half-yearly, single copy 50¢. • Address: SKAUTŲ AIDAS, P. O. Box 222, Thompson, Connecticut 06277. • Office of Publication Immaculata Press, Putnam, Connecticut 06260. • Editor in Chief and Managing Editor: Antanas Saulaitis, Old Colonial Road, Oakville, Connecticut 06779. • Second class postage paid at Thompson, Connecticut 06277.

REDAKCIJOS NARIAI KITUR:

Anglijoje: s. J. Maslauskas

Australijoje: v. s. V. Neverauskas

Australijoje: ps. R. Zinkutė

Chicagoje: v. s. A. Namikienė

Clevelande: s. V. Bacevičius

Philadelphijoje: ps. D. Surdėnienė

Los Angeles: s. A. Pažiūrienė

New Yorke: ps. B. Kidėlienė

Toronte: v. s. Č. Senkevičius

Toronte: s. L. Gvildienė

Vokietijoje: ps. A. Veršelis

Lietuvos Diplomatinės Šešios p. STASYS LOZORAITIS, šia vasarą buvęs atvykęs į JAV, aplankė didesniąsias lietuvių kolonijas, dalyvavo PLB seime, tarėsi su lietuvių organizacijų vadovais ir susitiko su daugeliu tautiečių. Jo priėmimuose daug kur dalyvavo ir Lietuvių Skautų Sąjungos atstovai-ės.

P. S. Lozoraitis yra vienas pirmųjų lietuvių skautų ir vienas iš skautams remti draugijos steigėjų 1918-1920 m.

II. 16 proga p. Lozoraitis buvo LSS Tarybos Pirmios apdovanotas Geležinio Vilko ordinu. Red.

Roma, 1968. XII. 3.

Būdami šį rudenį Jungtinėse Amerikos Valstybėse, mudu su žmona patyrėme iš lietuvių visuomenės labai daug nuoširdaus palankumo. Jis buvo juo išpūdingesnis, kad tiek organizacijos ir spauda, tiek atskiri asmenys teikėsi paminėti geru žodžiu mano 70 metų ir 50 tarnybos Lietuvai sukaktį. Mūsų gausūs kontaktai su įvairių pažiūrų, senos ir jaunos kartos žmonėmis buvo mums didžiai naudingi ir malonūs. O svarbiausia — jie sudarė mums progą arčiau susipažinti su Amerikos lietuvių visuomenės gyvenimu, kuriame visada yra ryškus pasiryžimas rūpintis lietuvių tautos likimu ir laisvės atstatymu.

Negalėdami padėkoti atskirai kiekvienam, kas savo palankumu ar svetingumu yra padaręs šią mūsų kelionę neužmirštamam mums įvykiui, mudu su žmona prašome visus šiuo keliu priimti mūsų giliausią padėką kartu su geriausiais Kalėdų švenčių ir naujųjų metų linkėjimais.

Stasys Lozoraitis

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ ir

LAIMINGŲ NAUJŲJŲ — 1969 — METŲ!

Lietuvių Skautų Sąjungos vadovai vadovės, skautai, skautės ir tėvai bei rėmėjai bendromis, sutartinomis ir skautiška nuotaika reikštomis pastangomis gražiai paminėjo

Lietuvos Nepriklausomybės (1918. II. 16) atstatymo ir Lietuvos skautų (1918. XI. 1) įkūrimo sukaktis ir turiningai skautišką veiklą praleido toms sukaktims išgyventi paskelbtus Lietuvos Skautų Sąjungos Sukatuvinius (1967. XI. 1 — 1968. XI. 1) Metus.

Užversdami pirmojo penkiasdešimtmečio gyvenimo lapus, turime rimto pagrindo drąsiai žengti į naują penkiasdešimtmetį

su viltimi, kad visos ir visi, kuriems brangi Lietuva ir kuriems rūpi lietuvių skautybė, stengsimės daryti visa, kad savo pareigas Tautai ir skautiškiesiems idealams taip pat uoliai vykdytumėm ir toliau

ir kad i ateiti eitumėm regėdami

Lietuvos laisvės,

Lietuvių tautos laimės,

lietuviškojo jaunimo gerovės ir

mūsų skautybės pasisiekimo vizija.

Kiekvienai ir kiekvienam atskirai ir visoms bei visiems drauge

už dideles pastangas,

už sėkmingą darbą visur,

už skautiškąsias nuotaikas ir

už skautiškąjį pasaulimui meilės irodymą

priklauso labai nuoširdi padėka!

Lietuvių Skautų Sąjungos Vadovybės vardu prašau ją priimti.

Laimingų 1969 metų!

Budžiū

v. s. A. Saulaitis,

LSS Tarybos Pirmininkas.

KŪDIKIS IR PRAKARTĖLĖ

Kaip gražią legendą dar vis prisimenu tuos vaikystės laikus, kai po Bernelių Mišių skubėdavau kuo arčiau prislinkti ir pažvelgti į Betliejaus prakartėlę, kuri (— Nemakščių bažnyčioje) baltais mežginiais ir šilkais išpuošta stovėjo tarp aukštų eglaičių. Idėmiai spoksėjau į tuos rimtus ir meile spindinčius šventųjų veidus, į tuos Kūdikį supančius gyvulėlius ir jų piemenis. Bet ypač man atrodė svarbu paimti už nutiestos juostelės ir ją patraukti kol suskambės varpelis apačioj lopšelio — ir ne vieną kartą — nes juk tai reiškė, kad aš supu Kūdikėlį...

Keliaudamas per pasaulį aplankiau ir garsųjį Asyžį (Italiją), kur gražioje bazilikoje randasi ir šv. Pranciškaus palaikai iš 13 šimtmečio. Čia vaikščiojant jo iš šimtmečių dar aidinčiais pėdsakais, išryškėjo ne tik kad jis buvo maldų, pasninkų ir pamokslų šventasis, bet ir didelis gamtos ir gyvulėlių draugas. Jis kūrė giesmes saulei, jis mylėjo gėles ir medžius, o vėliau net apsigyveno gražiam uolų ir miško skardyje, lyg kokioje palapinėje. Sako net su vilku susitaręs, kad jis nepiautų ūkininkų avių... Sakytum tai tikras pirmavaizdis skautiškos meilės gamtai.

Bet kas šiuo tarpu mums įdomiausia, tai, kad tas šventasis Pranciškus 1223 m. savo mažoj bažnytėlėj Asyžiu parengė pačią pirmą prakartėlę, arba Betliejaus stainelę, kurioje buvo gyvi ir tikri gyvulėliai — kaip Kristui gimstant... Nustebę žmonės: ūkininkai, pirkliai ir piemenys iš toli ir arti veržės būriais pažiūrėti kaip visai prie altoriaus asilas ir jautis kramtė savo pašarą...

Bet kai šventasis ėmė sakyti savo ugningus pamokslus — visi

užmiršę asilą ir jautį dar su didesne nuostaba ir meile žvelgė į Kūdikį Kristų.

Ir šis pavyzdys taip visiems patiko ir patraukė, kad visose bažnyčiose, net šeimose, buvo pradėta statyti betliejai, o menininkai ėmė kurti šias figūras pagal savo ir savo tautų genijų. Kol kas pasauly vyrauja italų, tiroliečių, austrų ar vokiečių sukurtos prakartėlės, bet būtų miela, kad ir mūsų lietuviškasis genijus išreikštų jas savitu charakteriu...

Bet Kalėdų prasmė nėra vien eglutė, dovanos ar prakartėlės. Pats Kūdikis Kristus yra mums visiems brangus ir mielas, nes jame tarsi atpažįstame patys save. Tas Kūdikis — nepatyręs blogio — tai mūsų buities pati gražiausia dalis ir gimininga Dievui. Kūdikis yra kaip tas kalnų upelis — tyras ir nepalietas žmoniško gyvenimo drumzlių ar miesto purvo — tai ir yra mūsų krikščioniško gyvenimo idealas.

Nors čia gal nėra tokio lopšelio kaip Nemakščių bažnyčioj, bet ir jūs galite pasupti Kūdikį

— ypač šv. Kalėdų komunijoj priėmę jį į savo tyras širdis, pasupti išmokta gražia lietuviška giesme ar eilėmis, pasupti savo parodyta meile broliui ar sesei, o ypač brangiems tėveliams už jų dovanas jums, už nuolat supamą jūsų jaunystę meile, auka ir nepabaigiamais rūpesčiais dėl jūsų... Galite pasupti ir didesniais mostais — jei įstengtumėt savo meile pasiekti net ir tuos Azijos-Afrikos ar Pietų Amerikos vaikučius, kurie turi kęsti nedateklių ar net mirtį iš bado — juk Kristus užgimė ne tik visų išganymui, bet ir visų nuskriaustųjų paguodai bei nuolankiųjų laimei.

Tad sveikindamas visus brolius ir seses šventų Kalėdų proga, linkiu ne tik džiaugsmo savo tėvelių-šeimos ratelyje, bet ypač tos šventos sielos kūdikystės, kad nežiūrint kūno trapumo dėl gimtosios nuodėmės įrėžio, išlaikytumėt iki paskutinio atodusio per krikštą atstatytą šventąjį, kūdikišką gležnumą, nes tai angeliškoji žmogaus prigimties dalis, kuri per tikėjimą ir viltį pašaukta amžinajam Dievo veidui ir prisikėlimui.

Jūsų

s. kun. P. Butkus.

Chicagos KERNAVĖS t. Vilijos būrelis vyr. s-tės KŪČIŲ programos metu: Gina Luneckaitė, Birutė Petrauskaitė, Jolanta Raslavičiūtė, Gražina Vilkaitė ir Eglė Aglinskaitė.

Los Angeles, Calif., skautai, skautės ir vadovai-ės Sukaktuvinų Metų užbaigimo sueigoje lapkričio 3 d. Gerai veikia skaučių PALANGOS, dabar vadovaujamos s. N. Grinienės, skautų KALNISKIŲ, vadovaujamas s. Pr. Pakalniškio, tuntai ir keli Akad. Sk. Sąjūdžio vienetai. Rajono vadu yra s. R. Dabšys. Skautų ir skaučių skačius kasmet didėja. Šalia prityrusių ir veiklių vadovų-ių, vis priauga jaunesnių, kurie taip pat išjungia veikliai skautauti. Nusikėlus i Los Angeles gyventi Ak. Sk. Sąj. Vadijos Pirmininkui v. s. E. Vil kui, praktiškai ten susikūrė to Sąjūdžio vadovybės centras.

Skautininkų ižodis Sukaktuvinėje sueigoje XI. 3 Los Angeles. Ižodi davė naujieji skautininkai ps. fil. Povilas Alkis ir ps. t. n. Gražina Prušinskaitė. Ratu, rankomis susiėmę, stovi skautininkai-ės. L. Kanto ntrs.

LOS ANGELES, Calif., skautai turi savo stovyklavietę San Bernardino kalnuose (7400 pėdų aukštumoje) prie Big Bear ežero, buv. aukso kasyklų rajone. Stovyklavietė įgyta LSS-gos vardu.

JAV Ramiojo Vandenyno rajono ir Los Angeles skautų-čių vadovybės nori 1970 m. vasarą toje stovyklavietėje suruošti turiningą skautiškojo lavinimo ir jaunesniųjų vadovų-ių ruošimo stovyklą, i kurią nori kviesti atstovus-es iš kitų rajonų, bent po skiltį. Programa būtų tokia, kad ne tik galėtų idomiai stovyklauti, bet turėtų progų ir gerai pažinti gražiąją Californiją.

DOVANOS KALĖDOMS

O. Audronė

Kalėdinių dovanų istorija ilga ir įdomi.

Trys Karaliai buvo pirmieji, kurie atnešė dovanų Kristui, bet kadangi dovanų davimas buvo ryškus pagonių švenčių bruožas, pirmieji krikščionys nenorėjo įvesti to papročio. Tačiau laikui bėgant jie sutiko, kad dovanų davimas gyvai išreiškia bendrą džiaugsmą Kristaus gimimu. Po to pasakojimai apie dovanų davėjus augo.

Dabartinis Kalėdų Senis iš tikrųjų yra šv. Nikalojus, 4 šimtmečio Nyros ir Mažosios Azijos vyskupas (šių laikų Turkija). Net jam gyvam esant jau buvo pasklidę įvairių pasakojimų apie jo dosnumą ir meilę vaikams. Esą jis slaptai atlikdavęs daugybę kelionių vargšams apdovanoti.

Per daug šimtmečių buvo laikomasi šventojo vyskupo pavyzdžio. Anglijoje dvasiškiai atidarydavo aukų dėžutes bažnyčiose per Kalėdas ir pinigus išdalindavo vargstantiems. Taip pat buvo dalinamos piniginės dovanos tarnams.

Atvykę Amerikon puritonai nepritarė kalėdinėms linksmybėms: 1659 m. švęsti Kalėdas Massachusetts valstybėje buvo laikoma nusikaltimu!

Olandų imigrantai Amsterdame (dabartiniame New Yorke) buvo linksmesni, o vokiečių kolonija atsivežė į Pensilvaniją savo dovanų davėją — das Christkindlein, kuris virto dabar žinomu pavadinimu Kris Kringle.

Senis Nick su rykšte negeriams vaikams ir saldainiais geriems lankėsi šeimose gruodžio 6 d.

Kitos imigrantų grupės atsivežė savo kalėdinių papročių. Jūrininkai parveždavo šeimoms retų ir brangių dovanų Kalėdoms.

Dabar yra plačiai paplitę kalėdiniai ženkleliai, perkami ge-

riems tikslams remti. Tuos ženklus sugalvojo Kopenhagos (Danija) pašto valdininkas Holboell 1904 m.

* * *

Lietuvoje tarnai Kalėdoms buvo apdovanojami pinigais, o vaikai gaudavo saldinių, riešutų, obuolių. Miestuose pasitaikydavo dar ir kitokių dovanų vaikams, ypač gerų batų, šiltų drabužių, rogių, pačiūžų ir pn.

Šiuo metu jau esame įpratę dailintis kalėdinėmis dovanom. Jos niekuomet neturėtų tapti tartum mainais — "aš tau dovanuju vieną, tu man kitą", arba "aš jai štai ką dovanuju, kažin ką ji man dovanos?"

Tai neturėtų taip pat būti dalykas, kuriuo jaustume pareigą atsidadami atsikratyti: "Ką darysi! Man beveik per daug, bet nėra išeities — turiu ką nors dovanoti!"

Kalėdos yra ypatinga proga skleisti gerą valią, žmoniškumą, meilę žmonių tarpe, nes įkūnyta Meilė prakarte vėl lanko mūsų namus.

Kai kuriose šeimose vaikai, atlikę gerą darbą Advento metu, neša šiaudelį į dar tuščią prakartėlę, kad Šventam Kūdikiui būtų minkščiau gulėti.

Ir suaugusiems ne pro šalį būtų sekti šiuo pavyzdžiu: pirmoje vietoje — Kristui pagerbti — stengtis pradžiuginti vienišus, senus, vargšus, ligonius. Tai galima atlikti pinigine dovana iš tolo arba, kas geriau, asmeniškai. Tikroji dovana yra dalis mūsų širdies, mūsų laiko, mūsų pastangų.

Kalbant apie artimuosius ir draugus atsiminkime, kad šalia pirtų dovanų, kurios gali būti labai mielos, prasmingos ir naudingos, yra ir kitų. Gal paskambinkime telefonu arba pasveikin-

LIETUVA

Lietuva, mano protėvių
žemė,
Tolima, tolima,
Nors laisvės takeliai
aptemę,
Bet gyva, tu gyva.

Lietuva, mano krašte
gintarų,
Tavo meilė, kaip jūra plati,
Tavo meilė — gelmė okeanų
Ir malda ir giesmė rytmety.

Paneriuose lakštingala
suokia,
Baltas Vytis nuskrieja
žeme —
Tu varguose mylėti išmokei
Ir dainuoti audrų užime.

Tu graži, mano bočių
Tėvynė,
Šviesi saulė dienų sutemoj,
Tavo laisvę mūs protėviai
gynė —
Nepavargsim mes laisvės
kovoje!

kime gyvu žodžiu, gal parašykime tikrai ilgą, turiningą laišką toli esantiems, mus mylintiems žmonėms.

Atlankykime ką nors, kas seniai mūsų laukė, arba nudžiuginykime ką nors, netikėtai atsilankę.

Savo rankų darbas, savo pieštas sveikinimas visuomet turi smagų asmenišką bruožą.

Ir, Sesės, atminkime: nuoširdumas, jautrumas, atlaidumas už patirtas nuoskaudas ir gėrio skleidimas nėra vien Kalėdų dalykai: tai mūsų visų metų idealai, tiesa?

O. S.
— 249

SKAUTAI
VYČIAI

Skautų Aidas turi lankyti kiekvieną skautų-čių šeimą ir skautybės rėmėjus, bičiulius ir k.

Nebėra prasmės . . . ar

PAMĖGINSIU DAR KARTĄ!?

Žengdami į 1969 metus, turime savo planų, savo ryžtų, savo vilčių.

Gyvename laisvėje, kad iškovotume laisvę savo pavergtam kraštui. Tuo jungiamės su milijonais kitų žmonių, kurie trokšta laisvės, kovoja už nepriklausomybę arba aukojasi teisingumo ir gėrio idealui — žodžiu, jungiamės su jais, kad padėtume gėrio dvasiai nugalėti blogį.

— “Nėra prasmės — ką mes galime padaryti?... Jau nusilau ne kartą — nebeprisidėsiu prie veiklos... Noriu ramybės... Jau bandžiau, ir kas išėjo? Ir mūsų žmonės pasikeitė”...

Galima bandyti dar kartą, nes nuo to “dar kartą” daug gali pareiti. Nuo to skautiško “nenustojimo vilties” gali pareiti, ar visi galų gale laimėsime. Nors tai atrodytų ir fantastiška, bet tavo, mano pavyzdys gali uždegti daugybę kitų žmonių tarnauti gėriui!

Kadangi pasaulyje dabar ypač ryškiai vyksta kova tarp gėrio ir blogio, kiekvieno eilinio žmogaus prisidėjimas, o ypač jo “viršjėginės” pastangos kelti gėrį, nepaprastai svarbios.

*

Bet kaip išsilaikyti, nenusiminti, nepasiduoti, pamiršti asmenišką nuoskaudą, jei tokių pasitaiko?

Patyrę žmonės gali mums padėti surasti tinkamą laikyseną.

1. Kai jaučiame savo teisingam reikalui tyčia daromą spaudimą, *būkime kantrūs ir likime teisingi*.

Neleiskime sau taip supykti, kad mestume viską: esame dalis tos didelės žmonių grupės, kuri ieško sprendimų, ne problemų.

2. Pastebėję niekinant teisingus principus, *kelkime balsą*. Gal kas nors susimąstys, o laimingų atvejų — net stos šalia mūsų.

3. Mūsų pridėtos pastangos, gal būt, neišspręs visos problemos, bet būsime *padarę žingsnį pozityvia kryptim*.

4. Sakai, bandei šimtą kartų? Pabandyk vėl: šimtapiramas *gali būti tas lemtingasis kartas*, kurio reikėjo.

5. Nepasiduok gundomas išjungti realybę iš savo gyvenimo ir neįsivelti į jokių reikalus.

Tam *esi žmogus, kad tau žmonių reikalai rūpėtų*. Tam *esi lietuvis, lietuvi, kad tau lietuviški reikalai rūpėtų!*

6. *Ieškok įkvėpimo*, kuris tau, nežiūrint visų sunkumų, padėtų. Kelyje pasitaiką akmenys nebūtinai turi būti kliūtys: žiūrėk į juos kaip į kelio ženklus!

7. Jei nieko kito negali daryti, *būk atviras žmonėms ir įvykiams*. Niekuomet neprarask vilties. Atsimink, kad joks žmogus nėra visiškai apleistasis.

8. Daug kam pradžioje nesiseka, nors kova ir teisinga.

Neleiskime mūsų pastangų priešams mus prislėgti arba išmušti iš kelio. *Būkime ištvermingi*.

Net tamsiausiom valandom įtempkime savo jėgas virš jėgų. Neatleiskime, nenustokime tikėti.

9. *Jei ištvermingas žmogus suklysta*, jis sako: “Aš suklydau”.

Jei svyruojąs žmogus suklysta, jis kaltina kitus.

Pasiryžėlis ritasi su problema; netikras savyje slenka aplink ją, kaip katė aplink karštą košę, ir nieko nenuveikia.

Vienas sako: “Stengiausi, bet gal galėčiau dar daugiau pasistengti”. Kitas sako: “Kam man vargintis: daugybė žmonių nieko nedaro”.

Vienas atidžiai klausosi ir svarsto; kitas tik laukia, kada jis galės kalbėti.

Vienas jaučiasi atsakingas už bendros gerovės reikalus; kitas sako: “Tai ne mano reikalas!”

Vienas rizikuoja; kitas iš anksto pasiduoda.

(Pabaiga 251 psl.)

KLAIPĖDOS UOSTO STOVYKLA

(Prisiminimai iš V Tautinės Stovyklos)

Po užsiėmimų grįžus į pastovyklę laukė visokiausi ruošos darbai, bendros tarnybos pareigos ir antradieninis maisto gaminimas lauko virtuvėse.

— Valgykit, vyrai, kiek telpa, — dėdamas ant ugnies pudingą skelbė virtuvės "šefas" **Ramūnas Vidžiūnas**.

— Jei nesuvalgot kiaušinių, — atiduokit ciceriškams. Jie per vėlai pradėjo ir laiku nebeišvirs! — broliškai su sausiakais maistu dalinosi jūrininkai. — Galit gaut ir kakao. Pudingas irgi gatavas!

Laiko užėmė ir kasdieninis rajono valymas, naujų papuošimų darymas. Tačiau neveltui: Tautinės Stovyklos Brolijos draugovių stovyklinio pažangumo varžybose Chicagos **L. K. Algimanto** laivui buvo pripažinta antroji vieta.

Jūros Diena

Pirmasis penktadienis Brolijos stovykloje buvo skirtas jūrai. Šiai jūros dienai Klaipėdos pastovyklė intensyviai ruošėsi vandenyje ir krante.

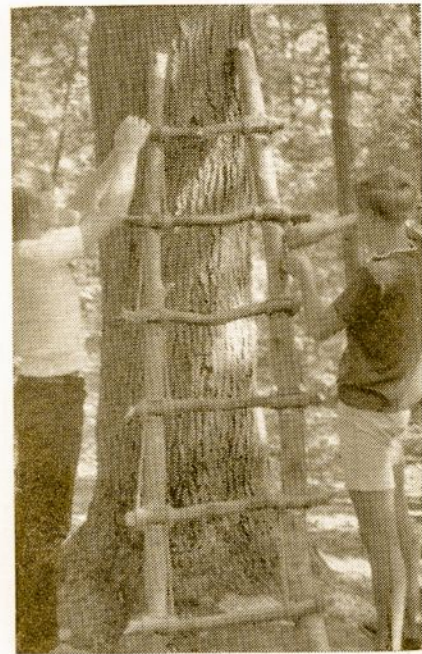
Penktadienio rytą visa pastovyklė anksti kėlė. Abu pastovyklės laivai — Toronto ir Chicagos — su vėliavomis žygiavo į stovyklos bažnyčią, kur mišias atnašavo ps. **A. Kezys, S.J.** Į iškilmingą vimpilo pakėlimą Klaipėdos denyje atvyko ir sesės jūrų skautės, kurių per 40

stovyklavo **BALTIJOS PAJURIO** pastovyklėje Sesarijoje.

Po pietų prasidėjo jūros dienos iškilmės uoste, kur gražiai išsirikiavusias jūrų skautų ir jūrų skaučių gretas su geriausiais linkėjimais sveikino V Tautinės Stovyklos virš. v. s. **A. Saulaitis**, Brolijos viršin. v. s. **V. Vijeikis** ir Sesarijos viršin. v. s. **M. Barniškaitė**. Jūros dienos reikšmę apibūdino j.v.s. **Br. Juodelis**. Sekė jūrų skautų įžodžiai, kuriuos davė **A. Siliūnas** ir **J. Bobelis**.

Svečiams susirinkus ant liepto, jūrų skautai bei jūrų skautės sėdo į valtį. Dvylikos laivų vilkstinę vedė būrlaivis Vėtra, nuo jo denio į gelmes nuleidžiant ažuolų lapų ir vandens lelijų vainiką Neptūno karalystėje žuvusiems pagerbti. Išpūdingas valčių paradas praplaukė pro aukštąją vadovybę, salituodamas irklais.

Iškilmės sekė canoe regata ir plaukimo lenktynės. Regatoje senjorų klasėje I vietą laimėjo **I. Birgiolas**, **R. Kybartas** ir **E. Pakštas** iš Toronto laivo. Junjorų klasėje I vietą laimėjo **J. Bobelis** ir **R. Burba** iš Chicagos laivo. Plaukimo lenktynėse I vietą laimėjo **V. Žulys** iš Toronto, II vietą **E. Pakštas** iš Toronto ir III vietą **A. Brinka** iš Chicagos senjorų klasėje. Plaukimą junjorų klasėje I vietą laimėjo **P. Gorys** iš Toronto, II vietą **J. Bobelis** iš Chicagos ir III vietą **Vyt. Siliūnas** iš Chicagos. Lai-

Nagingos rankos stovykloje.

V. sl. G. Plačo ntr.

mėtojams buvo įteikti LSB VS trofėjai ir atitinkami kaspiniai.

Bendras Brolijos Jūros Dienos ir Sesarijos Žemaitijos dienos laužas vakare simboliniai buvo uždegtas Klaipėdos švyturio ugnimi, deganti fakelą atnešus jūrų skautui. Laužą pradėjo j.v.s. **Br. Juodelis**, pakviedamas jį užkurti LSB Jūrų Skautų Skyriaus veteraną v. s. **Ed. Korzoną**. Prie laužo gražiai pasirodė Toronto jūrų skautai-ės ir Chicagos Algimanto laivo jūrų skautai.

Dvi savaitės Klaipėdos uoste ir denyje jūrų skautams suteikė daug naujo patyrimo. Klaipėdos pastovyklę aplankė daug svečių, įrašydami daug gražių linkėjimų svečių knygoje. Stovyklą ir Jūros Dieną ilgu laišku sveikino LSB jūrų skautų kūrėjas, veteranas j. s. kap. **P. Labanauskas**, linkėdamas kuo geriausio vėjo. **B. Banga.**

PAMĖGINSIU DAR KARTĄ

(Pabaiga iš 250 psl.)

10. *Laikykimės savo principų* — ne bet kokių, atgyvenusių, tuščiavidurių, aklių principų, bet tokių, *išreikštų mūsų obalsiu, įžodžiu, įstatais*. Jų vertė pastovi. Jie mūsų neapvils.

SKAUTŲ AIDAS turėtų pasiekti visus ir visur.

11. Nedarykime skaudžios klaidos: *nelaikykime savęs geresniais už kitus, bet būkime ten, kur mūsų pagalbos labiausiai reikia*.

12. *Žinokime, kad esame pajėgesni*, kaip kad manome. Tik prisiminkime daugybę atvejų iš praeitės — ir dabarties taip pat — kada kliūtys atrodė nenugalimos, bet vis dėlto buvo pašalintos.

Ištverkime, nors kiti ir pasitraukty. **S.**

V-toji Tautinė Stovykla Seserijos Stovyklos Rajonai

Šiaurės Amerikos ir Kanados skaučių rajonai Tautinei stovyklai be kitų ruošėsi dar ypatingu būdu: rinko įvairiausią medžiagą apie Lietuvos sritis — Aukštaitiją, Žemaitiją, Dzūkiją, Suvalkiją, Mažąją Lietuvą.

Atlanto rajonas pasiryžo stovykloje visokiais būdais pristatyti žemaičius, ir Sk. Aidas gavo dalį surinktos medžiagos: Žemaitijos trumpą aprašymą, jos liaudies meno ir tautinių drabužių apibūdinimą, šį tą iš tautosakos, istorijos, žinomiausių žemaičių liaudies dainų tekstus ir melodijas ir žemaičių rašytojų trumpus aptarimus.

Ši tą skaitytojai ras Sk. Aido puslapiuose, kad ir labai sutrumpintai, kad galėtų pamatyti, kaip uždavinys buvo atliekamas. Gyviausioji jo dalis, žinoma, buvo vaidinimai, papuošimai, žemėlapiai ir visiems atmin-tinas Subatvakaris, atvaizduotas tautinėm lėlėm.

Lyg ir papildydamas savo užsimojimus, Atlanto rajonas išleido gražų A. Tamošaičio leidinį **Tautiniai Rūbai ir juostų raštai**, kuris visiems įdomus ir naudingas.

ŽEMAITIJA

Radiniai rodo, kad žmonės Žemaitijoje gyveno jau 9000 — 5000 m. pr. Kr. Žemaičių kraštas labai įvairus savo žemės paviršiumi — žemumomis ir aukštumomis, derlingais laukais ir smėlynais, pelkėmis ir akmenynais, lapuočių-spygliuočių miškais bei Kuršių pamario lankomis. Bendrai imant, žemaičiuose daugiau upių, kaip Rytų Aukštaičiuose. Upelių čia dvigubai daugiau, kaip kitose Lietuvos dalyse. Aukštaičiai garsūs ežerais, o žemaičiai upėmis. Dėl to sunku pasakyti, kuri iš tų Lietuvos dalių yra gražesnė. Kitados žemaičių žemė viena giria buvusi: neįžengiami pušynai, egllynai, beržynai, ąžuolynai, nuo amžių suaugę, niūksojo.

Mūsų laikais Žemaitija nebuvo

miškinga. Miškingi tik žemaičių aukštumos pietvakarių šlaitai. Žemaičiuose daugiau lapuočių medžių, ypačiai daug randama laukuose augant pavieniai arba kuokštais. Rudeniui prasidedant jie žėri, tviska raudonomis-gelsvomis spalvomis, ir tuo metu žemaičių kraštas atrodo pasakiškai gražus.

Didžioji žemaičių dalis yra aukštumos. Pačiu vakariniu Žemaitijos pakraščiu tęsiasi neplati pajūrio žemuma; šiaurėje ji pereina į Latvijos pajūrio žemumą, o pietuose į Prūsų Lietuvą, rytuose vėl pereina į Lietuvos vidurio žemumą. Šiaurėje ir pietuose Lietuvos vidurio žemuma praplatėja ir susijungia su pajūrio žemuma. Tokiu būdu Žemaičių aukštuma beveik iš visų pusių apsupta žemuma.

Žemaičių aukštumos paviršius ir jos aukštis nuo jūros lygio labai įvairus. Kalvočiausia dalis yra Ventos, Minijos, Dubysos takoskyroje. Nuo Sėdos ji eina per Telšius, Varnius, Kelmę ir nustraukia ligi Raseinių. Aukščiausios Žemaičių žemės kalvos: Medvėgalis 234 m., Šatrija 227 m., Lopaičiai 210 m., Pilių Kalnas 207 m., Burbiškių Kalnas 217 m. Kita aukštumos dalis nėra taip labai kalvota. Vidury tarp kalnų mėlynuoja Lukšto, Biržulio, Platelių, Masčio ežerai.

Pietinė žemaičių dalis atsiremia į Nemuno žemupį, į kurį įteka svarbiausios šios srities upės: Dubysa, Mituva, Jūra su daugybe intakų. Šiaurės žemaičių vandenys surenka ir per Latviją į Baltijos jūrą nuneša Ventos upė su savo intakais. Betarpiškai į Baltijos jūrą įteka Šventoji su Minija.

Žemaitijoje labai daug piliakalnių. Seniausi jų yra Impilties ir Apuolės — jie siekia pirmuosius amžius po Kr. Kiti piliakalniai atsiradę Lietuvių su Kryžiuočiais karų metu. Manoma, kad ir pirmosios žemaičių gyvenvietės atsirado prie piliakalnių.

Klimatas: Žemaitija, būdama arčiau Baltijos jūros, yra daugiau jos įtakoję, kaip kitos Lietuvos dalys. Čia daugiau kritulių, kaip kitose Lietuvos vietose. Didelio įvairumo šiam kraštui suteikia Kuršių marios, Baltijos jūra ir Nemuno delta. Kuršių marių pakraščiai apaugę plačia aukštų nendrių juosta, kurioje vasara pilna laukinių ančių, o žiemą nendrių kirtikų. Visa tai sudaro kitur Lietuvoje nesutinkamą vaizdą.

Pagaliau gintaringuoju pajūriu, puikiomis Neringos, Palangos vasarvietėmis, Klaipėdos uostu, Šventosios žvejais — žemaičiai tikrai gali didžiulis prieš kitus mūsų šalies kraštus.

V-oje tautinėje stovykloje Suvalkijos rajone skautės specialiai paruoš-tame montaže šitaip pavaizdavo Lietuvos senovę. J. Gierštiko ntr.

Atlanto rajonas SUKAKTUVINIŲ METŲ pabaiga
Putname, Conn. XI.16.

s. V. Kidolīs, ps. B. Kidolienė,
v.s. M. Avietėnaitė, v.s. O. Saulaitienė,
v.sk. sesuo M. Paulė, v. s. kun. St. Yla ir k. E.Meilaus ntrs.

Himną giedant. Viduryje v.sk. sesuo M. Viktorija, sl. sesuo M. Cecilija /iš Australijos/, dr-kė v.sk. R. Šilėnaitė ir k.

/Žem./ Turiningą sueigos programą užbaigiant "Ateina naktis...".

Sukaktuvinių metų užbaigimo programa: naktinė iškyla /nakvota miške/, rytą pasiruošimas, pamaldos vienuolyno koplyčioje, sueiga, laužas, vaisės, pabaigtuvės.

50 metų sukakčių proga uždegtos dvi žvakės: vyresnieji /sk-kai M. Avietėnaitė, O. Saulaitienė, B. Kidolienė, ses. Paulė, A. Saulaitis, V. Kidolīs uždega I-jo penkiasdešimtmečio žvakę, o jaunosios sesės /žemai/ - II-ojo penkiasdešimtmečio.

AUŠROS dr-vės vėliavos krikšto mama ps.B. Kidolienė iš New Yorko dalina tortą.

KANADOS RAJONAS

LSS SUKAKTUVINIŲ METŲ
užbaigimas Toronte XI.10.

Išpūdinga SUKAKTUVINĖ
SUEIGA.

Sueigą pradedant. Iš k-d:
ps. A. Tumaitis, s. K.
Batūra, tėvas Paulius, OFM,
ps. Dr. A. Dailydė, svečias
kūrėjas savanoris p. Štrei-
tas /sėdi/ ir s. Vl. Rušas.

V. Tarvydo ntrs.

XI.1 proga apdova-
noti /k-d/: vl. J.
Šileika, vl. T. Ga-
linis, vl. E. Pakšė-
tas, sl. M. Valadka;
rėmėjai: p. M.Yčas,
J. Pauričienė, G.
Tarvydienė, E. Simo-
navičienė, L. Imbra-
zienė ir E. Stepai-
tienė.

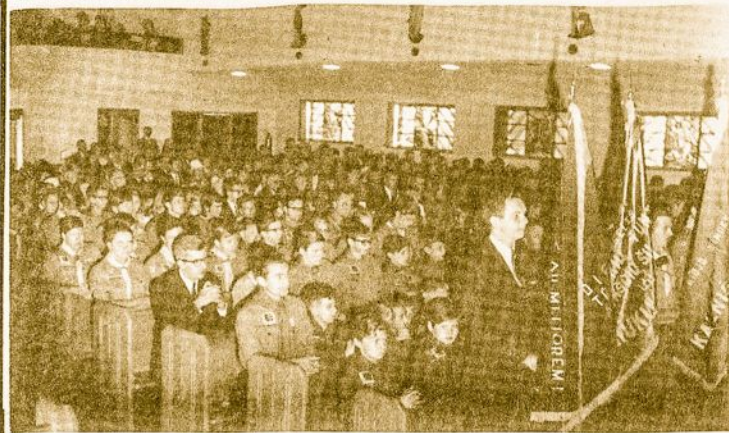

Sesės ir vėliavos
XI.10 Sukaktuvinėj
sueigoje. Rikiuo-
ja t. adj. v.sl. R.
Baltaduonytė.

LOS ANGELES

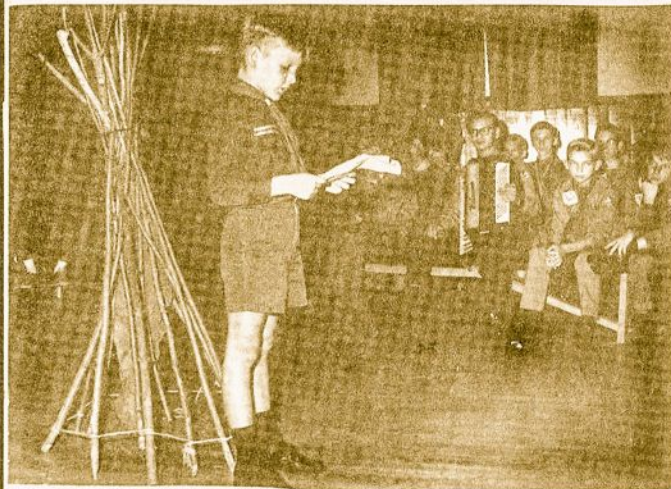
SUKAKTUVINĖ SUEIGA XI.3.

Pilna bažnyčia skautų ir skaučių.

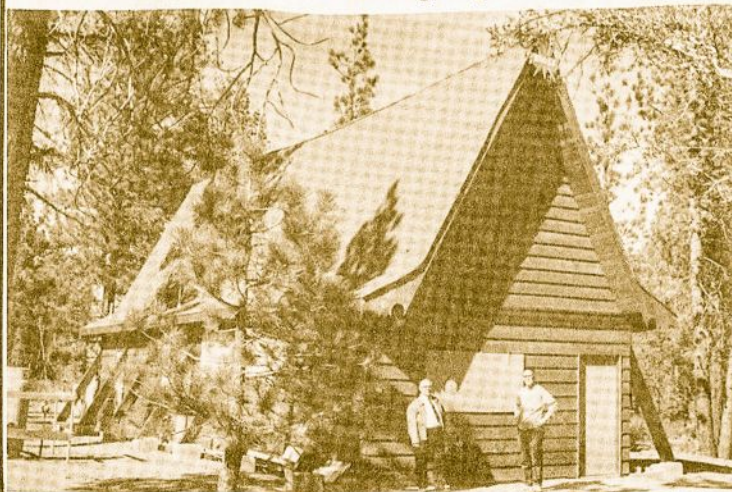
Sueiga parapijos salėje. Prie vėliavų matomi Raj. Vadas s. R. Dabšys, s. M. Pažemėnienė, prel. J. Kučingis, tunt.s Pr. Pakalniškis ir k.

Vilkiuko žodis sueigoje.

LOS ANGELES skantai-ės turi savo stovyklavietę Turiningą sueigos programą atliko Palangos San Bernardino kalnuose, 7400 pėdų aukštumoje, tunto sesės. prie Big Bear ežero. Vieta labai graži ir įdomi. Čia stovyklos stilingas pastatas.

Tunto skantai ir akademikai skantai-ės.
s. A. Avižienio ntr. L. Kanto ntrs.

Į skautininkus pakeltiesiems ps. fil. Povilui Alkiui ir ps. t.n. Gražinai Prušinskaitei kaklaraiščius užriša šventėje dalyvavęs LSS Tarybos Pirmininkas v.s. A. Saulaitis.

Prel. J. Kučingis sveikina skautus.

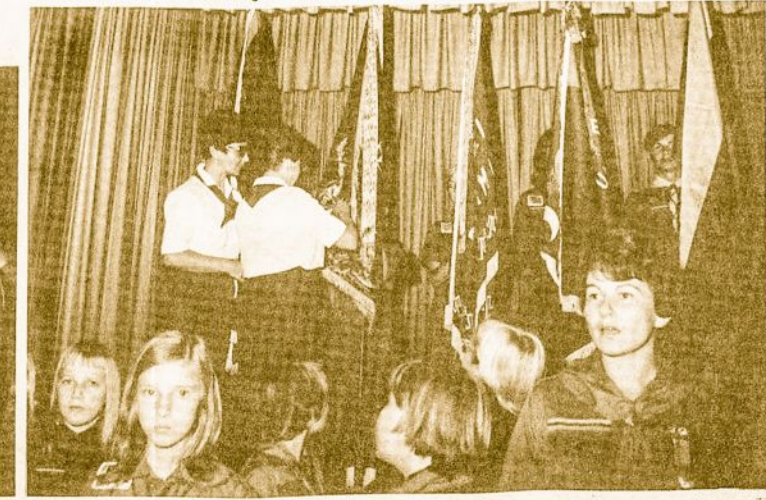
/Žem./ s. V. Varnui garbės ženklą prisega LSS Tarybos Pirmininkas.

/Žem./ Brolių programa sueigoje.

/Žem./ Sesių vėliava papuošiama garbės kaspinu.

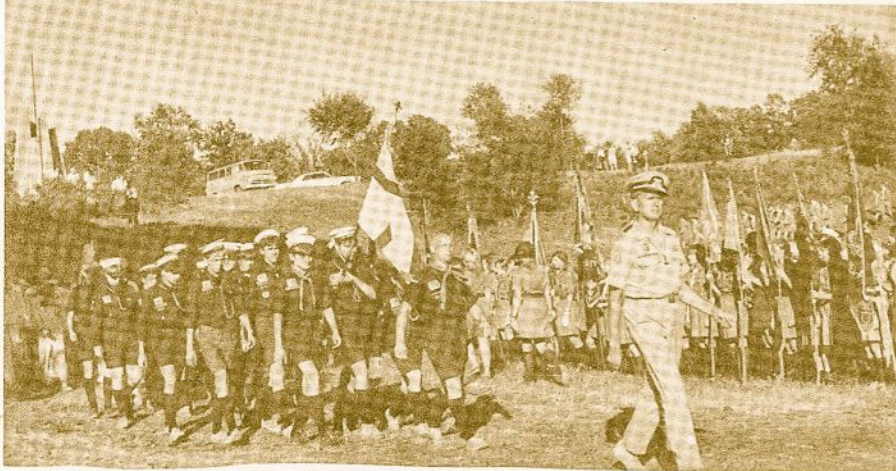

JŪRŲ SKAUTAI

Chicagos LITUANICOS tunto j. sk. LK Algimanto laivo jaunieji X.27 iškyloje, ant karo laivo USS Havre denio.

V TS Klaipėdos uosto pastovyklės jūr. skautai žygiuoja TS uždarymo parade. Jiems vadovauja j.v.s. B. Juodelis.

J.ps. R. Kunstmanas, jūr. budžių "Prez. Smetonos" i-gulos vadas Chicagoje.

GALIMA ISIGYTI KELERIŲ PRAEJUSIU METŲ SKAUTŲ AIDA ir SKAUTYBĘ

Skautų Aido administracija gali parūpinti dar kiek komplektų 1964, 1965, 1966, 1967 ir 1968 metų Skautų Aido. Kaina: kiekvienų metų rinkinys po \$4.00.

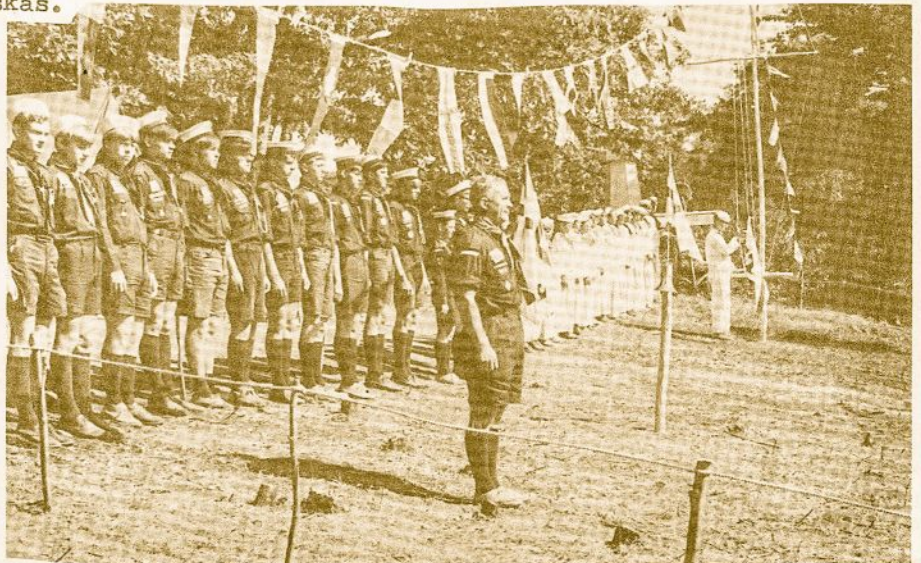
SKAUTYBĖS komplektas 1965-1968 m. krūvoje taip pat \$4.00.

Vėliau gali pritrūkti kai kurių numerių.

J.v.s. B. Juodelio ir
s. J. Dambaro ntrs.

/Žem./ Jūrų skautai/Toronto ir
Chicagos/ V Taut. Stovykloje.
Priešais stovi ps. P. Goris.

/Kair.ž./ ALGIMANTO laivo va-
das jūr. budys v.vl. J. Jovarauskas.

V TS Bendrijos stovyklos viršininkas ir TS ūkio vedėjas fil. s. Aleksas Karaliūnas, fil. ps. Rimantas, v.sk. psl. Živilė, sk. Elena Karaliūnienė ir jn. sk. Rūta.

Inž. Vyt. Eikinas - Atl.Raj. stovyklavietės kom-to narys, v.sk. Dana Eikiniene -dr-kė, sk. Vilija ir jaun.sk. Audrė.

s. V. Bacevičiaus, Alf. Želvio ir P. Bivainio ntrs.

M Ū S Ų SKAUTIŠKOSIOS Š E I M O S

s. Ina, s. Kostas ir vilkiukas Rimas Nenortai iš Dorchesterio, Mass.

Abu skautininkai uolūs skautiškosios veiklos vadovai.

/Kair./ Eug. Kleinas, tuntininkė ps. Vida Kleinienė, sk. Daiva, jn. sk. Ramunė, vilk-kai Dalius ir A-rūnas.

SKAUTŲ AIDE pradedama dėti skautiškujų šeimų nuotraukos. Redakcija prašo tokias nuotraukas siųsti iš visų vietų.

| Kidolių šeima iš New Yorko. Ps. Birutė Kidolienė, Rūta /4 mt/, v.sk. sl. Aldona, psl. Algis, s. Vytautas Kidolis, tuntininkas, laiko dukt. Lina /2m./.

Skautiškoji šeima: jei bent vienas tėvų yra skautas-ė ir dauguma tos šeimos narių taip pat skautauja. Nuotraukoj turėtų būti visa šeima. Ačiū fotografams, kurie atsiuntė šias nuotraukas. Laukiame daugiau!

Paruošė:
v.s. A. N.

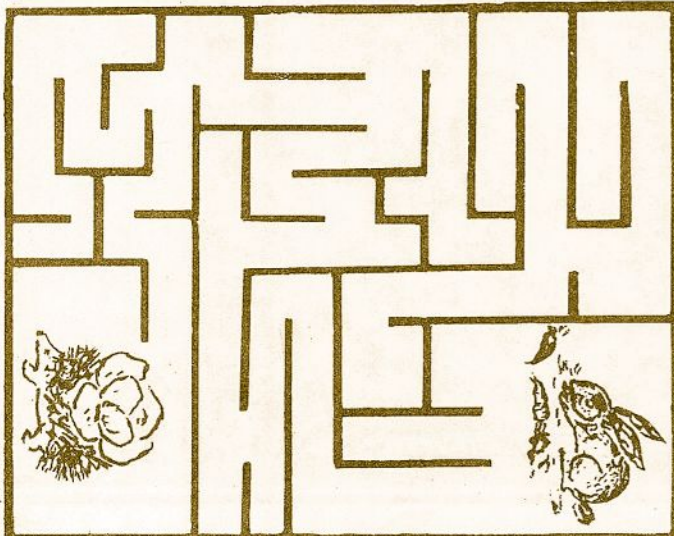
PAUKŠTYTEI

1. A _ U _ L _ S
2. E _ L _
3. D _ E _ U _ Ė
4. U _ S _ S
5. L _ Z _ Y _ A _
6. K _ Š _ A _ A _
7. G _ U _ S _ I _
8. B _ R _ A _
9. Š _ R _ U _ Š _ I _
10. L _ E _ A
11. K _ E _ A _
12. I _ V _

ČIA YRA DAUGIALAPIS GAMTOS
DRAUGĖS MEDIS.

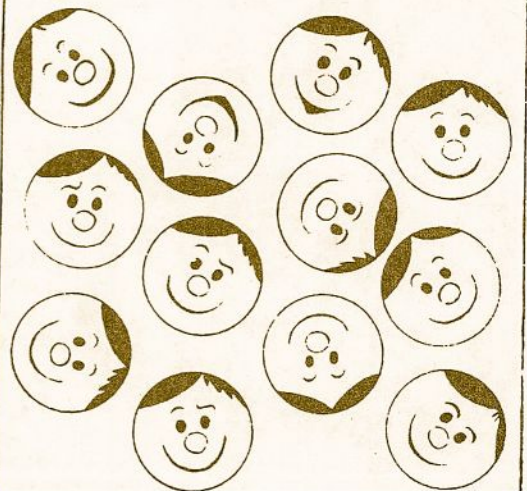
LAIKYDAMOS EGZAMINUS GAMTOS
DRAUGĖS ŽENKLUI, TURIME PAŽINTI
6 MEDŽIUS IR PIEŠTI JŲ LAPUS.

Kair.:
Kokių takelių
ežys su kopū-
stu gali nueiti
pas zuikutį?

Deš.:
Piešinyje yra
du veidai vie-
nodi. Suraski
juos!

MŪSŲ

JAUNIESIEMS

ALGIO DIDELĖ NOSIS

— Ar mano nosis tikrai tokia didelė? — paklausė Algis savo mamos vieną dieną.

— Kas čia dabar, vaikelį? — nustebė jo mama. — Kodėl staugiai susirūpinai nosim?

— Aš nieko negalvojau, bet vakar Kaziukas sakė, kad mano nosis tikras snapas. Net Gintra liepė man neįšiti savo didelės nosies į jos kambarį...

Mama nusijuokė:

— Tikriausia Gintra norėjo tave nubaidyti. Žinai, kiekvienas kartais nori vienas ramiai pabūti savo kambarį, ypač prieš Kalėdas. Bet, Alguti, man tavo nosis graži. Tačiau, ką darysi, žmonių skonis nevienodas.

— Žinai ką, — tęsė mama, — sėsk čia virtuvėje, kol ruošiu pietus. Papasakosiu, kaip, skaičiau, sekėsi zuikiui - puikiui, kuris buvo susirūpinęs nors ir ne ilgą savo nosim, bet ilgą kojom.

Algis atsisėdė prie stalo, ir mama ėmė pasakoti:

— Kartą zuikutis linksmai striksinėjo pamiškėje, kai susitiko dygų ežį.

— Pasitrauk iš kelio, — pro nosį burbtelejo ežys, — arba tave pamokysiu! Kas matė kvailą, jauną

daiktą tokiom juokingom ilgom kojom!

Zuikutis nežinojo, kad ežiai sako nemalonus dalykus, kai jie blogai nusiteikę, ir jis labai nusiminė.

Pasitraukęs iš kelio, jis pagalvojo:

— Iš tikrųjų, kam man tos ilgos užpakalinės kojos? Tikriausia būčiau gražesnis be jų.

Pakabino zuikis nosį ir net išspaudė didelę ašarą. O čia pažemiu šliaužė šimtakojis — žinai, toks vabalas daugybe kojų?

— Žinai, — atsiliepė Algis, — dar sakėme, kad, laimė, jam reikia batų pirkti.

— Tu ir atsimeni! — nusijuokė mama. — Tai matai, kaip tik toks šimtakojis pasipainiojo zuikiui, kuris jo ir paklausė:

— Gerbiamasai, gal kartais žinai, kodėl mano ilgos kojos?

Vabalas stabtelėjo sekunde ir sumurmėjo:

— Kuo čia dabar rūpiniesi? Tik pažiūrėk į visas mano kojas: kažin, kieno rūpestis didesnis!

Negavęs tikro atsakymo, zuikutis nušoliavo toliau. O ten dvi zylelės linksmai gaudėsi po krūmą.

— Ar žinote, sesės, — paklausė jų zuikis, — kodėl mano užpakalinės kojos tokios ilgos?

Zylelės pakreipė galvutes, pačirškėjo kažką viena antrai ir atsakė:

— Kas tau čia atėjo į galvą? Tokia graži diena. Džiaukis saule ir būk linksmas.

Bet zuikis net pyktelejo: kaip būti linksmam su tokiom ilgom kojom? O saulę jis buvo net pamiršęs.

Tada stirna atžygiavo miško

takeliu pasiganyti, ir zuikis nutarė kreiptis į ją.

— Tikriausia tu man galėsi pasakyti, kodėl mano tokios ilgos užpakalinės kojos.

Žinai, ką stirna atsakė? Ji tik pažiūrėjo į zuikutį savo gerom, didelėm akim ir tarė:

— Mano visos keturios kojos ilgos, ir aš dėkinga už jas. Niekuomet neklausiau, kodėl taip yra.

Zuikis visai nusiminė: jei stirna nežino atsakymo, kas žino?

Taip jis nuslinko į mišką. Pamiršęs dairytis į šalis, jis staiga atsidūrė akis į akį su lape-snape. O jos būta gražios, bet nedraugiškos: raudonas kailis blizgėjo, pasipūtusi uodega buvo iškelta kaip vėliava, smailas snukis gudriai šiepėsi, akys saldžiai žybciojo.

Zuikutis tuoj ir paklausė:

— Tu man tikriausiai galėsi paaiškinti, kodėl mano kojos tokios ilgos.

Lapė maloniu balseliu atsakė:

— O kaip nežinosiu! Aišku, žinai. Tik tu prieik arčiau, kad galėčiau tau pasakyti paslaptį į ausį!

Zuikutis taip ir padarė: jis priėjo artyn, bet, laimė, staiga pamatė lapės išsižiojusį snukį aštriais, baisiais dantim.

Nieko toliau nelaukdamas, mūsų zuikis kūrė į mišką, kiek tik jo kojos jį galėjo panešti. Jis mėtė pėdas, tai reiškia, sukosi kairėn ir dešinėn, kol pavargusi nelabai ji lapė atsiliko: ilgos užpakalinės zuikio kojos jį išgelbėjo.

Mama nutilo.

— Tai viskas? — paklausė Algis atsidusęs.

— Viskas. O ką dabar galvoji apie savo nosį?

Berniukas nusijuokė:

— Savo nosį buvau pamiršęs... Bet dabar galvoju, kad ir žmogus niekad negali žinoti, kam jis toks ar kitoks...

O ką tu galvoji?

P. P.

KĄ JIE SAKO:

Šuo:

— Au, au,
Vagis laikau, laikau!

*

Šuo mušamas:

— Ai, ai, ai, skauda!

*

Vilkas:

— A-ū! A-ū!
Neturiu namų...

*

Varlė:

— Kūm, kūm, kūma, ką virei?
Kumpį, kumpį!

*

— Kotre, Kotre, duok peilį!
Ką piausi?

— Gandrą, gandrą!

*

Uodas:

— Broliuk, broliuk,
Aš meiliai pabučiuosiu.

*

Malūno sparnai, greitai sukdamiesi:

— Rygoj geriau,
Rygoj geriau...

Iš lengvo sukdamiesi:

— Kaip ten, taip ir čia,
Kaip ten, taip ir čia...

* * *

Piūklas:

— Džiru viru,
Aš pakelsiu šimtą vyrų!

* * *

Vienas smuikas groja:

— Buvo boba Vilniuj,
Buvo boba Vilniuj.

Antras plonai atsako:

— Gal ji buvo, gal ir ne,
Gal ji buvo, gal ir ne.

Trečiasis smuikas šaukia:

— Buvo, buvo, kaip nebuvo,
Buvo, buvo, kaip nebuvo.
Bosas storai pritaria:
Buvo, buvo, buvo!

SKAUTŲ AIDE mielai dedamos **nuotraukos, aprašymai**, pačių skaitytojų kūriniai ir k. Tik, žinoma, reikia tokius dalykus atsiųsti redakcijai. Kaip gali būti idėta laikraštui, jei neatsiuntėte?...

Prašome pasirūpinti vietose, kad Skautų Aidas galėtų gauti reikalingos medžiagos informuoti visus savo skaitytojus visur.

KANADOS rajono papildomoji V-oji Tautinė Stovykla įvyko ROMUVOJE, Kanados rajono stovyklavietėje. Nuotraukoje jaun. skaučių LELIJOS draugovės sesutės. Nuotrauką atsiuntė L. Bagdonaitė iš Hamiltono.

ROMUVOS STOVYKLA 1968

Penktadienį naktį prie laužo dvi jaunesnės skautės, sesė Regina Sakaitė iš Buffalo ir sesė Ina Vainauskaitė iš Hamiltono pasirodė su pasirodymu — Stovyklos Teismas. Stovyklos viršininkas, Brolis Arūnas ir Sesė Sakienė turėjo šokti Tango. Buvo dar daug kalčių.

Šeštadienį buvo jūrų skautų diena. Jūrų Skautai gavo du naujus laivus *Jūratė* ir *Kęstutis*; tą vakarą prie laužo jūrų skautai sudegino savo seną laivą.

Ina Vainauskaitė

(Hamiltono, *Jūratės* draugovės
paukštytė)

Kai žaisdami slepiamės...

Kai reikia išskaičiuoti žaidime ar kai reikia atrinkti, kas pradės ar ieškos, galima sakyti ir vieną tokių eišraščiuokų:

ROMUVA 1968

Stovykloje buvo labai smagu. Lijo keletą dienų, bet jaunesnėm skautėm vistiek buvo smagu išmokyti naujas daineles. Visų paukštyčių iš Hamiltono skautiškas ačiū sesei Irenai Meikljohn.

Valgis buvo labai skanus. Buvo verta virėjams gauti medalį per paskutinį laužą.

Skautiškas ačiū Dr. Yčui ir sesei Birutei, kad padėjo visiems, kurie sirgo.

Anita Pakalniškytė

(Hamiltono, *Jūratės* draugovės
paukštytė)

Plaukė jūra lagaminas,
O jame dramblys.

Jei tu netiki —
Išeik.

*

Tarpe mūsų žaidėjų
yra keletas bailių.
Viens, du, trys —
va tai šis.

Šauliai pagerbė Lietuvių Skautų Sąjungą

Lietuvos Šaulių Sąjungos Tremtyje Centro Valdyba lietuvių skautybės 50 metų gyvavimo sukakčių proga, pagerbdama Lietuvių Skautų Sąjungą, ŠAULIŲ ŽVAIGŽDĖS ordinu apdovanojo:

lietuvių skautų ikūrėją v. s. **Petrą Jurgelą**,

LSS Tarybos Pirmininką v. s. **Antaną Saulaitį**,

LSS Tarybos Vicepirmininką v. s. **Petrą Molį**,

Seserijos Vyriausiąją Skautininkę v. s. **Malviną Jonikienę** ir

Ak. Sk. Saj. Vadijos Pirmininką v. s. **Eugenijų Vilką**.

ŠAULIŲ ŽVAIGŽDĖS ordinu apdovanojimo pažymėjimus pasirašė LŠST Centro Valdybos Pirmininkas p. **Išganaitis** ir LŠST Šaulių Žvaigždės Ordino Tarybos Pirmininkas gen. **Kazys Musteikis**.

Lietuvoje skautų organizacija ir Šaulių Sąjunga bendradarbiavo labai sklandžiai. Anais laikais skautų sąjūdis yra patyręs daug vertingos paramos iš šaulių centre ir provincijoje.

JAV ATLANTO RAJONAS

**Iškilminga Skautų Sueiga
New Yorke**

Lapkričio 17 New Yorke skautai-ės sušaukė iškilmingą Neringos ir Tauro tuntų sueigą, užbaigdami Sukaktuvinius metus.

Gražiai išsirikiavo uniformuoti skautai prieš Apreiškimo bažnyčios altorių su savo puošniomis vėliavomis, išklausti 11 val. mišių. Progai pritaikytą pamokslą pasakė kun. **A. Račkauskas**.

Po pamaldų žemutinėje Apreiškimo parapijos salėje įvyko bendri su tėveliais pusryčiai. Pasistiprinę visi sugužėjo į didžiąją salę sueigai. Sueiga pradėta vėliavų įnešimu. Nuaidėjus Lietuvos Himnui, praėjus raportams, perskaityti Vyriausių LSS-jos ir LSB-jos Skautininkų įsakymai. Abudu tuntai nuo šios sueigos perėjo į naujų vadovų rinkas. TAURO tuntą iš ps. **Kestučio Bilerio** perėmė s. **Vytautas Kidolis**, gi NERINGOS tuntą iš ps. **Irenos Vilgalienės** perėmė ps. **Irena Jankauskienė**. Apdovanoti trys newyorchiečiai Liet. Skautų Sąjungos garbės ženklais: ps. **Irena Vilgalienė** — Tėvynės dukros žymeniu, vyr. sk. sl. **Eugenija Garunkštytė** — Pažangumo Žymeniu ir p. **M. Jankauskas**

— Ordinu už Nuopelnus su rėmėjo kaspinu. Medalius įteikė s. **L. Milukienė**, LSS. A. R. Vadeivė.

Sukaktuvinių Metų rėmėjo ženklai suteikti: kun. **Juozui Aleksionui**, prel. **J. Balkūnui** ir praėjusių metų Skautams Remti K-to nariams — p.p. **E. Butkienei**, **O. Raubienei**, **L. Pilienei**, **V. Katinui** ir **G. Biknevičienei**, kaip abiejų tuntų padėkos ženklas už idėją darbą.

Taip pat Atlanto Rajono vardu įteikti S. M. rėmėjo ženklai trims laikraščio DARBININKO redaktoriams, už jų nuoširdžią paramą skautams, leidžiant Darbininko puslapiuose įsteigti skautų informacinį skyrių. Ps. **B. Kidolienė** ženklus įteikė red. Tėvui **Kornelijui Bučmiui**, prof. **Juozui Brazaičiui** ir rašytojui **Pauliui Jurkui**. Tėvas Kornelijus, perdavė ir p. **Brazaičio** laiškelį, kuriame jis prisiminė bendradarbiavimą su skautais, ankstesniais laikais. "Ačiū už Jūsų skautišką dėmesį man, kuris nesijaučiu turis nuopelnų skautų organizacijai. Tačiau jaučiu didelės pagarbos ir bičiuliškumo tiems skautams, su kuriais teko artimai bendradarbiauti anais pagrindžio 1940-1944 metais.

M. Naujokaitis, K. Palčiauskas, Barniškaitė, M. Avietėnaitė, pasiklausiausiai Martinaitis — vis tai skau-

tai, skautės, kurie tada parodė drąsos, aukos, konspiracinės drausmės. Jie tebėra mano atminime šviesūs ir mieli.

Branginu ir dabartinius jaunos skautus-es, nes ir jie eina panašiais keliais — eina prieš aplinkos konformistinę, niveliuojančią srovę, o tai reikalauja taip pat aukos, pasiryžimo ir kasdieninio heroizmo. Dieve padėk Jums tesėti tame kelyje ir po 50-ties metų iškilmių šventės! Jūsų Juozas Brazaitis."

Taip pat New Yorke skautus raštu sveikino ir dėl susilpnėjusios sveikatos negalėjęs sueigoje dalyvauti LSS-gos Pirmūnas v. s. **Petras Jurgela**. Jis sveikino tokiais žodžiais: "Baigiant Liet. Skautų Sąjungos 50 metų sukaktį, į naująjį dešimtmetį reikia žengti su nauju pasiryžimu.

Mūsų sąjunga yra lietuviško jaunimo organizacija. Dėl to ji turi būti gyva ir judri. Tačiau mūsų Sąjunga yra kartu ir auklėjimo mokykla. Čia jaunuomenė privalo ugdytis pagal skautybės sistemą ir išeiti platų skautamokslį. Skautiškas ugdymasis ikvepia idėjinių polėkių ir energijos kilniam veikimui. Tėvai ir lietuvių visuomenė ivertina tokias jaunuomenės pastangas ugdytis skautais-skautėmis ir idealistinį darbą. Tik dėl to skautija susilaukia medžiaginės ir kitokios paramos ar net labai reikšmingos pagalbos.

Pirmasis mūsų skautijos tuntas Vilniuje veikė okupacijų metu — slaptai. Skautai ir skautės dirbo auklėjimosi darbą savo sueigose ir kartu dalyvavo pasipriešinimo kovose prieš okupantus. 1919 m. pradžioje visi skautų vadovai ir vyresnio amžiaus skautai buvo sudarę aktyvistų būrį ir vykdė pavojingus uždavinius. Vėliau Lietuvos kariuomenės vadovybė išreiškė padėką už tokį skautišką tarnavimą Tėvynei.

New Yorko vyr. skaučių židinys. Iš k-d: (žemai sėdi) V. Šeibytė ir sl. A. Kidolytė; II eil. sėdi: G. Šimukonienė, v. sk. G. Kulpienė, ps. B. Kidolienė, ps. J. Vilgalienė, p. B. Grigaitytė-Novickienė (kurios namuose įvyko sueiga), v. s. V. Cečetienė, židinio pirm. v. sk. Ž. Jurienė, v. sk. A. Marijošienė; stovi: v. sk. A. Samušytė, ps. G. Budreckienė, A. Žukienė, v. sk. I. Garunkštienė, v. sk. R. Gudaitienė, ps. G. Stankūnienė, v. sk. A. Bartienė, v. sk. M. Noreikienė, v. sk. K. Garunkšytė ir psl. J. Ivašauskaitė. Vyt. Maželio ntr.

Mielos Sesės ir Broliai! Kviečiu jus visus iš pirmųjų Lietuvos skautų ir skaučių semtis dvasinės stiprybės. Į naują Sąjungos dešimtmetį ženkite su tokiu pasiryžimu skautėti savo dvasioje, kad kiekvieno jūsų skautavimas ir tolimesnis gyvenimas paliktų gilių pėdsakų. Tie pėdsakai tegu atžymi kelią į Lietuvos laisvę. Tad skautiškai budėkime lietuvių tautos idealų sargyboje! v. s. Petras Jurgėla”

Išeinančioji tuntininkė ps. I. Vilgalienė tarė padėkos žodį visoms su ja kartu dirbusioms vadovėms ir visoms sesėms gražiai reprezentavusioms New Yorką V-ję Tautinėje Stovykloje. Taip pat šiltą žodį skautams tarė ir parapijos klebonas kun. J. Aleksiūnas. Eilė skautų-čių pakelti į vyresniškumo laipsnius. Į vyr. skiltin. — vyr. sk. sl. Danutė Leveckytė, vyr. sk. sl. Aldona Marijošienė ir vyr. sk. sl. Aldona Samušytė. Į skiltin. — Yolanda Ivašauskaitė, Marytė Matulaitytė ir Joana Strazdytė. Į paskiltininkio-ės — Rasa Milukaitė, Gintaras Miklas ir Saulius Siemaška.

Taip pat įvyko visa eilė pasikeitimų tunto vadijoje. AUŠROS d-vės draugininkei vyr. sk. sl. Audronei Skobeikaitei pasitraukus, jos pareigas perėmė vyr. sk. v. sl. Aldona Samušytė. Paukštyčių d-vę iš vyr.

sk. v. sl. perėmė vyr. sk. sl. Gražina Siemaškaitė. Iš Ūkio Vedėjos pareigų pasitraukė ps. B. Kidolienė.

Prieš išrinktuosius vėliavų eilę išsirikiavo visa eilė paukštyčių kandidatų, duoti jaun. skautės įžodį. Įžodį davė: Aldona Bulotaitė, Jolita Gudaitytė, Viktorė Jonynaitė, Rima Valaitytė ir Birutė Bivainytė. Skautės įžodį davė Aura Ošlapaitė. Davusioms įžodį, gerojo darbelio ir Tėvynės mazgelius užrišo s. kun. J. Pakalniškis ir visų mamytės.

Iš paukšt. PUŠELĖS d-vės, į skautų-čių BIRUTĖS d-vę, kandidatėmis perkeltos R. Blažaitytė, R. Vilgalytė ir K. Jonynaitė. Taip pat negalime pamiršti ir mūsų naujųjų vyr. skautų, davusių vyr. skautės įžodį Tautinėje Stovykloje, kurios pirmą kartą pasirodė New Yorko sueigoje dėvinčios mėlynus kaklaraikščius, būtent: psl. D. Bagdžiūnaitė, psl. L. Erciūtė, sl. G. Siemaškaitė, sl. K. Garunkšytė, sl. A. Kidolytė, sl. M. Matulaitytė.

Daugelis skautų-čių iš Geležinio Vilko, Šarūno ir Birutės draugovių įsigijo visą eilę specialybių ir aukštesnius patyrimo laipsnius Tautinėje Stovykloje. Sveikintini jie už tokį darbštumą.

Išnešus vėliavas ir pasibaigus oficialiai sueigos daliai, s. kun. J. Pakalniškis parodė savo susuktus fil-

mus iš skautiškų stovyklų pradedant 1953 m. Jubiliejinės Stovyklos ir baigiant 1968 V-ją Tautinę Stovyklą. Daugelis jau suaugusių ir vedusių skautų pamatė save dar su raudonu vilkiuko ar paukštytės kaklaraikščiu. Visi buvo dėkingi kun. Pakalniškiui už tikrai įdomias filmas. B. K.

PUTNAMO SKAUCIŲ SUKAKTUVINIŲ METŲ SUEIGA

Putnamo AUŠROS draugovė lapkričio 16 d. sušaukė iškilmingą sueigą, į kurią atsilankė svečiai iš artimesnių ir tolimesnių vietovių.

Bendrabučio svetainėje išsirikiavo Putnamo sesės ir svečiai. Tai Worcesterio sesių skiltis, Newyorkiečiai ir garbės svečiai: LSS-gos Tarybos Pirm. v. s. A. Saulaitis, v. s. O. Saulaitienė, v. s. kun. S. Yla, v. s. M. Avietėnaitė, N. Y. Tuntininkas s. V. Kidolis, Spaudos ir Inf. Skyriaus vedėja ps. B. Kidolienė, Nek. Pradėtosios Marijos Seserys skautės — Ses. M. Jurgita, Ses. M. Cecilija, Ses. M. Viktorija, Ses. M. Paulė ir Ses. M. Augusta, buv. Kongregacijos viršininkė.

V. s. M. Avietėnaitė trumpu žodžiu pasveikino skautes ir prisiminė savo išpūdžius iš ankstesnių laikų, praleistų lietuvių skautų-čių tarpe,

taip pat pareiškė kokių gražius atsiliepimus apie lietuvių skautus teko išgirsti užsienyje.

V. s. A. Saulaitis savo žodyje apėmė Skautų Sąjungos isikūrimą, paminėjo pirmuosius skautų rėmėjus, Lietuvoje suruoštas Tautinės Stovyklas, priminė skautus pagrindžio veikloje bolševikų okupacijos metu, skautų veiklą tremtyje ir J.A.V.

50 sukaktuviniaus metais, pasigėrėjo gražiai gyvuojančia Skautų Sąjunga, skautų tėvų duosnia parama ir geru savo vaikų auklėjimu, kad juos išlaikytų lietuviu isėivijoje ir skautiškos dvasios.

Prisiminė neseniai praėjusią V-ją Tautinę Stovyklą ir joje patirtus išpūdžius. Ragino ir toliau skautus būti tokiais pat darbščiais, kaip ir praeityje, kad Skautų Sąjunga ateityje dar gražiau klestėtų.

Trumpą sveikinimo žodį tarė ir Ses. M. Paulė, Putnamo ses. namo vyresnioji.

Toliau draugininkei vyr. sk. sl. Rasai Šilėnaitei pakvietus, svečiai uždegė žvakelę, simbolizuojančią praėjusius 50 metų, o skautės uždegė kitą žvakelę, simbolizuojančią ateinančius 50 metų.

Pasibaigus oficialiai sueigos daliai, išnešus vėliavas, Putnamo sesės perdavė lietuviškos poezijos pyne.

Galop, visi sueigos dalyviai, bendrame rate sugiedojo Lietuva Bran- gi ir tradicinę Ateina Naktis.

Po sueigos visi dalyviai pasivaišino kavute. Putnamo d-vės vėliavos krikšto motina ps. B. Kidolienė visus pavaišino net iš paties New Yorko atvežtu pyragu, kurį piaus- tė kartu su vėliavos krikšto tėvu v. s. A. Saulaičiu.

Taip jaučioje, šeimyniškoje nuo- taikoje praėjo Putnamo sesių iškil- minga sueiga ir nors nenoromis, te- ko iš toliau atvykusiems išsiskirsty- ti, išsivežant gražius išpūdžius ir šiltai tartus sesių atsiveikinimo žo- džius — Iki pasimatymo sekančiais metais!

B. K.

RINK SKAUTŲ AIDO 1969 m. Prenumeratas!

Skautų Aidas nori lankyti kiek- vieną skautišką šeimą. Padėk jam.

New Yorko NERINGOS ir TAURO tūntų vadovai: (klūpo) s. V. Kidolis, v. sl. V. Jankauskaitė ir ps. K. Bileris; stovi: sl. E. Garunkštytė, sl. A. Samušytė, sl. A. Miklas, ps. B. Kidolienė, AR V-vė s. L. Milukienė, sl. Ž. Ju- rienė, s. kun. J. Pakalniškis, ps. I. Jankauskienė, ps. G. Stankūnienė, s. D. Siemaškienė, sl. A. Skobeikaitė, v. s. A. Samušis ir ps. I. Vilgalienė.

AUSTRALIJOS RAJONAS

Džiugo tuntas Melbourne

Sk. vyčių Baltijos būrelis sueiga įvyko IX. 12 d. brolio G. Žemkalnio namuose McKinnone. Dalyvavo 13 vyčių ir kandidatų. Atsilankė t-kas ps. V. Adomavičius.

Būrelis nariai nutarė gausiai da- lyvauti V TS. Jiems brolis R. Ba- kaitis, dalyvavęs V TS Amerikoje, rodė nuotraukų ir skaidrių iš šio didžiojo liet. skautų sąskrydžio.

Nidos laivo jūrų skautai Hobson įlankos prieplaukoje šveitė ir plo- vė jachtą Ventura, kol ji buvo pa- ruošta naujai dažyti. Po to susėdo jachtos kajutėje kompasas, mazgų ir Baltijos jūros dalykams nagrinėti.

Už gerai atliktą darbą jachtos sa- vininkas pažadėjo jūrų skautus kas mėnesį paplukdyti Port Philip įlan- koje.

Kitą šeštadienį skautai vėl dirbo ir matė, kaip jachta geležinkelio bėgiais buvo perkelta į kitą vietą. Ypač idomu buvo stebėti, kaip už- dedami ir nuimami didžiuliai jach- tų stiebai.

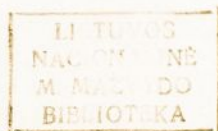
Spalio 13 d. Jonas Česna, Julius Liubinas ir Petras Oželis, irklina

valtimi suvežioję skautus ir svečius nuo krantinės į salą ežero vidury, davė jūrų skauto įžodį.

Skautų vyčių kandidatų ruošimas

Sk. vyčių Dr. Vinco Kudirkos bū- relis kandidatai — Jurgis Meiliūnas ir Gytis Tamošauskas — per pasku- tinį mėnesį net tris kartus buvo eg- zaminuojami iš įvairių vyčiavimo programos punktų: Lietuvos istori- jos, politinės partijos Neprikl. Lie- tuvoj ir tremtyje, susipažinta su PLB, VLIKO, Balfo tikslais ir dar- bais. Buvo atliktas 3-4 psl. rašto darbas lietuvių kalba. Temą kandi- datai rinkosi iš liet. kultūrinių at- siekimų grožinėj literatūroj, muzi- koj, mene ir t. t. Be to kandidatai turėjo atlikti ir praktinį darbą: abu pastatė 2-2½ pėdų tilto modelius.

Kudirkos būrelis tikslas duoti progą kandidatams išeiti vyčiavimo programą isigilinant į paskirus punktus, suprantant medžiagą. Tam atsiekti kiekvienas sk. vytis, kuris kandidatams praveda kokią nors programos dalį, turi gerai pasiruoš- ti — ir tai raštu. Šitai ne tik gerai paruošiami kandidatai, bet ir patys sk. vyčiai patobulina savo žinias.

JAV RAM. VAND. RAJONAS

Tarybos Pirmininkas Pas Ramiojo Vandenyno Rajono Skautišką Jaunimą

Lapkričio 1 d. v. s. A. Saulaitis atvyko į Los Angeles asmeniškai susipažinti su vietos skaučių tų vadovais ir pamatyti jau prieš 3 metus išgytą nuosavą stovyklavietę. Išvyką į San Bernardino kalnus įvykdė jau sekančią dieną, lydimas s. R. Dabšio ir fil. A. Aviziėnio. Diena buvo labai graži, o oras stovyklavietėje žavėtinus.

Vakare v. s. Saulaitis dalyvavo vadovių ir vadovų sueigoje, kur ilgesnėje savo kalboje pareiškė, kad mes skautai vadovai esame lyg ta druska, kuri užlaiko mūsų jaunimo širdyse lietuviškos dvasios liepsnelės. Mūsų visų vyresniųjų yra svarbiausias uždavinys sugebėti pritaikyti naujus auklėjimo metodus, kad kuo daugiau jaunimo įtrauktume į skautišką gretas ir jį išlaikytume sveiką, gyvą ir nesužalotą. Todėl visi turime lavintis, tobulintis ir sekti auklėjimo bei skautiškąją spaudą.

Šie metai, tai LSS 50 veiklos jubiliejus. Jie praėjo atstatinamai pakelta dvasia ir nuotaika. Tas labiausiai išryškėjo Penktoje Tautinėje Stovykloje. Joje stovyklavo virš 1500 jaunimo iš įvairių kraštų. Stovykla praėjo labai puikiai ir laimingai, įnešdama daug naujumo ir impulso ateities veiklai, žengiant į antrąjį pusšimtį.

Po to sekė paklausimai ir diskusijos įvairiais rūpimais klausimais.

Sekmadienį beveik visas skautiškasis jaunimas dalyvavo pamaldose. Po to įvyko iškilminga sueiga, kurios metu buvo duota skaučių, skautų ir skautininkų įžodis. Be to kai kurios vadovės ir vadovai buvo apdovanoti įvairiais ordinais. Jų tarpe buvo apdovanotas Padėkos ordinu parapijos kleb. prel. J. Kučingis, didelis ir nuoširdus skautiškos veiklos rėmėjas. Šia proga prelatas pasakė trumpą žodį, pažymėdamas, kad visad rėmė ir remis mielus skautus, nes jie pasirinko sekti kilnų idealą — mylėti Dievą, Tėvynę ir artimą.

Prelatas užklausė skautų, ar jie žino, kodėl vėliavos nešamos. Negavęs atsakymo, pats paaiškino, kad jos nešamos, nes neturi kojų. Skautai ir skautės turėtų vėliavas gerbti ir pagal jų reikšmę sekti.

Pasidžiaugęs, kad v. s. A. Saulaičio vaikai eina pašaukimo keliais, prelatas ragino ir Los Angeles skautiškąją jaunimą pagalvoti apie kunigystės ir vienuolių pašaukimus, nes mūsų tauta jų taip didžiai reikalinga.

Baigdamas savo žodį, kalbėtojas palinkėjo v. s. Saulaičiui sėkmingai vadovauti LSS, kad mūsų jaunimas liktų lietuviškas ir skautiškasis.

Tarybos Pirmininkas, būdamas Los Angeles, susitiko su daugeliu vadovų-ųjų, skautininkų-ųjų bei tėvų ir su jais aptarė įvairius reikalus.

V. P.

JAV VIDURIO RAJONAS

Kernavės Sukaktuvinė Šventė

Auksinių jubiliejų metuose jauniesiems sukaktuvininkui sunku be atkreipti vyresnių dėmesį į dešimtąjį gimtadienį. Tačiau kai tas gimtadienis priklauso jauniausiai lėpūnėlei, rožė žydinčiai, lakštingala dainuojančiai ir stirna šokinėjančiai, — visi vyresnieji didelės šeimos nariai susirenka į dešimtmečio šventę su dideliu malonumu. Ir dar linksmiau šypsosi vyresnių sesių ir brolių veidai, kai pasirodo, kad jauniausios sesers sugebėjimai, veržlumas ir širdingumas pralenkia net anuos, atšventusius auksinius jubiliejus.

Šį malonumą Chicagoje išgyveno daugybė svečių, tėveliai ir vadovai-vės lapkričio 17 d. Jaunimo Centro didžiojoje salėje suruoštame KERNAVĖS skaučių tunto dešimtmečio minėjime.

Sekdamos Kernavės pilies menių tradicijas, šeiminingos iš pat pradžių susodino svečius ir tėvelius prie ilgų gėrybėmis apkrautų stalų. O tų svečių, svečių iš visų kraštų! Sesių V. S. v. s. M. Jonikienė, buvusi vyriausia skautininkė v. s. O. Zailskienė, LSS dvasios vadovas v. s. kun. J. Vaišnys, S. J., Brolijos V. S. v. s. V. Vijeikis, rajono vadas v. s. V. Tallat-Kelpša, vadeiva ps.

M. Jakaitis, AUŠROS VARTŲ tuntininkė s. D. Eidukienė, LITUANICOS tuntininkas s. J. Paronis ir eilė kitokių "bajorų".

Lyg švelnūs trimitai iš pilies kuoro nuskambėjo tunto adjutantės ps. A. Tamošiūnaitės šventės atidarymo žodžiai, pakviečiant į salę įnešti vėliavas. Po vėliavų įnešimo sudundėjo žemė ir Kernavės igula išgyiavo visoje savo didybėje. Skautiškos dainos lydėjo Šešupės, Mirgos, Živilės, Žemynos ir Dubysos draugoves. Savo narsiąją praeitį prisiminę Gražinos dr-vės sesės atžygiavo su "Ramovėnų Maršo" daina. Net harmonizuotai. Gerai, kad čia nebuvo "Lituanicos" tunto vilkiukų (jie tunte geriausiai dainuoja!). Būtų, ko gero, jų šlipsai pamėlynavę iš pavydo.

Perskaičius KERNAVĖS tuntui pirmąjį Sesių vyriausios skautininkės išakymą iš 1958 rugsėjo mėn. scenoje pakilo Kernavės tunto bajoriškas vimpilas ir griausmingai nuskambėjo sesių kilometrinių šūkis. Šventėje dalyvavo 160 kernaviečių.

Šventės dalyviams buvo pristatytos dešimtmetėje tuntininkės pareigas ėjusios penkios sesės: v. s. H. Plaušinaitytė, s. L. Luneckienė, v. s. O. Siliūnienė, s. V. Aleknavičienė ir ps. I. Kerelienė — dabartinė tuntininkė, kuri, dėl asmeninių išpareigojimų LITUANICOS tunto prieaugliui, negalėjo šioje šventėje dalyvauti. Trumpą Kernavės tunto sukakties apžvalgą pateikė tuntininkės pavaduotoja ps. Dalia Dundziliūnė, iškviestas į sceną Sesių vyriausią skautininkę v. s. M. Jonikienę ir s. Nijolę Užubalienę, kuriai buvo įteiktas Lelijos ordinas. Sveikindama apdovanotą sesę, vyriausioji skautininkė sveikino ir kernavietes šios šventės proga. Sukaktuvininkės pasveikinti žodžiu buvo pakviesta tuntininkė s. D. Eidukienė su didele AUŠROS VARTŲ tunto pasirašytu adresu. Beabejo, buvo ir daugiau svečių, norėjusių žodžiu sveikinti Kernavę, tačiau tam laiko nebuvo skirta. Buvo perskaitytas raštu gautas sveikinimas iš buvusių kernaviečių s. I. Vilkienės ir trijų dukrų iš Los Angeles.

(Pabaiga 267 psl.)

Skautiškųjų šeimų nuotraukos

Lietuvių skautybei gyvuoti svarbiausias veiksnys yra skautiškoji šeima: kurios jaunimas ateina į skautus-es, kurios tėvai bei paaugusieji nariai yra arba tampa vadovai-ės, ar kurios tėvai yra skautiškojo veikimo rėmėjai.

Tam tikra prasme mūsų sąjūdis yra tapęs skautiškųjų šeimų sąjūdžiu ir ateityje jis dar labiau turės remtis tokia šeimų nusiteikimo skautauti dvasia, kad galėtų išlikti gyvas ir veiklus.

SKAUTŲ AIDO redakcija, ilgiau planavusi, nori pradėti Sk. Aido dėti skautiškųjų šeimų nuotraukas.

Tokiam reikalui skautiškąją šeimą norime laikyti, jei bent vienas tėvų yra skautas-ė ir dauguma tos šeimos narių taip pat skautauja.

Nuotraukoje turėtų būti VISA šeima: tėvai ir vaikai (kad ir ne visi skautauja).

Būtų gera, kad prie nuotraukos būtų pridėtas ir trumpas **PARAŠAS** su šeimos narių vardais ir žiniomis, kas kokių būdu skautiškai pasireiškia.

NUOTRAUKAS Skautų Aidui **ATSIUSTI** prašome pirmiausia pačias skautiškąsias šeimas.

Jei kai kurios ar kai kur to padaryti neprisiruošia, labai maloniai prašome ten esančius vadovus-es, Sk. Aido bendradarbius-es ir kitus tuo reikalu susidomėjusius asmenis **PATALKINTI**, kad Skautų Aidas tikrai iš visur gautų prašomų nuotraukų.

Nuotraukas siųsti Sk. Aido redaktoriaus adresu.

Iš anksto labai ačiū!

SKAUTŲ AIDO REDAKCIJA.

Dar iš **AUSTRALIJOS** rajono:

Šatrijos tuntas Geelonge

Tuntas minėjo šv. Jurgio dieną, birželio mėn. suruošė skautams paremti vakarą, liepos mėn. prisiminė Dariaus - Girėno žygį, o rugpjūčio mėn. iškylavo į You-Young kalnus.

Per Dariaus-Girėno iškilmingą minėjimą Liet. Namuose tunto rėmėjai p. S. Bungardienei įteiktas ordinas Už Nuopelnus, v. s. v. sl. A. Andriukonytei — Tėvynės Dukros, o v. s. pl. L. Volodkaitei — Pažangumo žymuo. Sueigoje dalyvavo rajono vadeivė s. D. Čižauskienė.

Tunto skaučių skyriui vadovauja v. sk. sl. A. Andriukonytė. Jos padėjėjos v. s. pl. L. Volodkaite ir v. sk. A. Turnerytė.

Vilkiukams vadovauja skautė Ramunė Mačiulytė.

Į V Tautinę Stovyklą šatrijiečių žada vykti gana gausus būrys. Tun-

KERNAVĖS SUKAKTUVINĖ ŠVENTĖ

(Pabaiga iš 266 psl.)

Su keturiomis dainomis gražiai pasirodė Kernavės vyresnių skaučių oktetas, ypač gražiai nuskambėjus Kernavės tunto dainai. Nebuvo pamiršti ir tunto rėmėjai, jų kelis tužinus apdovanojant LSS jubiliejinių metų rėmėjų ženklais.

Išnešus vėliavas penkios tuntininės uždegė žvakutes ant gimtadienio pyrago ir prasidėjo vaišės. Jas pavairino p. **Plaušinitis** su spalvota filmu iš Kernavės tunto pirmųjų metų veiklos. Įdomu buvo žiūrėti, kad tada buvę paukštytės šiandien jau dėvėjo žalią kaklaraištį, vadovaudamos šauniam Kernavės tuntui.

B. J.

to dainininkai mokosi Šatrijos maršo, skirto V TS. Jam žodžius parašė t-kas s. A. Karpavičius, o muziką — p. M. Kymantas.

Gražiosios, margosios skrynios

(Plačiau apie skrynias žiūr. Sk.

Aido nr. 8, psl. 219).

ZEMAITIŠKŲ skrynių fonas rudas, tamsiai žalias, juodas, tamsiai mėlynas. Papuošimas dvejopas: arba skrynios priešakio viduryje vazonas su plačiai išsišakojusiomis gėlėmis, arba skrynios plokštuma padalinama į du simetriškus plotus, skiriamus siauro rašto. Žali, raudoni, geltoni, mėlyni gėlių lapai, ir žiedai stambūs ir ryškūs. Kad vazelė ir žiedai geriau išsiskirtų iš tamsaus fono, jie apvedami skirtingomis spalvomis, pvz., juoda, balta.

AUKŠTAITIŠKŲ skrynių spalvos daug šviesesnės, fonui vartojama ryškiai mėlyna, žalia spalva. Augalinis raštas lengvas, trapus, šakelės plonos, grakščios, žiedai smulkesni, mažiau ryškūs. Papuošimas — gėlė vazoje — išdėstomas dažniausiai trimis dalimis. Viduriniame lauke raštas stambesnis, vešlesnis.

Būdinga šioms skrynioms metalinis apkaustas, kuris ir puošia ir dalina plokštumą į laukus. Kartais apkaustas pamėgdžiojamas tamsiais dažais.

SUVALKIETIŠKŲ skrynių mėgiamiausios spalvos raudona, balta, juoda, geltona, žalia. Piešinys griežtesnis, išdėstyta dažniausiai dviejuose laukuose taip, kad išsiskirtų iš bendro fono. Čia randame sodrias lelijas, kaip ir kaišytinėse prijuostėse.

DZŪKIJOS skryniose rečiau matome šiaip visur mėgiamą lelijos raštą. Spalvos tamsesnės, jų deriniai nesudėtingi. Ornamentas dažnai tapomas net juoda spalva, ko beveik nepasitaiko kitose Lietuvos srityse.

* * *

Margosios skrynios tarnavo ne vien tam, kad būtų kur sudėti kraichiams išaustus rietimus bei šventadieninius drabužius. Jos taip pat linksmo ryškiomis spalvomis akį, tuo teikdamos žmonėms džiaugsmo.

Drauge su dainomis ir pasakomis, ilgaamžėmis švenčių apeigomis ir tradicijomis, su drobėmis, kryžiais ir margučiais, skrynios priklauso prie lietuvių dvasinio gyvenimo, prie jų kultūros.

Garbės prenumeratoriai

(aukojo po \$10.—)

s. dr. S. A. Matas, Independence, Ohio,
 s.S. Giedgaudienė, Cleveland,
 s. R. Vabotis, Canada,
 v. s. E. Korzonas, Chicago,
 s.E. Sakienė, Buffalo, N. Y.,
 s. A. Zaparackas, Royal Oak, Mich.,
 p.p. A. ir J. Gyliai, Waterbury, Ct.,
 p. A. Stulpinai, Chicago,
 p. K. Mierytė, Livonia, Mich.,
 v. s. K. Palčiauskas, Cicero,
 ps. ar. A. Dailydė, Toronto,
 ps. dr. J. Yčas, Toronto,
 dr. Gr. Girdauskas, Toronto,
 s. C. Kiliulis, Boston,
 s. K. Nenortas, Boston,
 p. A. Andriulionis, Boston,
 s. Vl. Bacevičius, Cleveland,
 s. G. Juškėnas, Cleveland,
 s. Vl. Jokūbaitis, Cleveland,
 s. N. Kersnauskaitė, Cleveland,
 p. V. Snidis, Cleveland,
 p. A. Baliūnas, Cleveland,
 p. R. Povilaitis, Chicago,
 dr. J. Skrinska, Willoick,
 v. s. P. Molis, Worcester, Mass.,
 s. A. Kerelis, Chicago,
 p. D. Jaraitė, Chicago,
 p. A. Kuršiutė, Chicago,
 s. J. Gepneris, Chicago,
 Kun. B. Mikalauskas, St. Catherines, Canada,
 Aušros Vartų t-to Partizanės Vaidilutės vyr. skaučių būrelis, Chicago,
 Aušros Vartų t-to Mirgos vyr. skaučių būrelis, Chicago,
 Aušros Vartų Gražinos vyr. skaučių būrelis, Chicago,
 ps. V. Matulevičiūtė, Worcester, Mass.,
 v. s. M. Jonikienė, Chicago,
 dr. J. Urbšaitis, Toronto,
 v. s. Vl. Vijeikis, Chicago,
 Vinco Krėvės dr-vė, Chicago,
 Baltijos tuntas, Boston,
 Žalgirio tuntas, Boston,
 p. J. Adomonis, Boston,
 p. J. Tunila, Boston,
 s. M. Manomaitis, Boston,
 p. B. Šakėnienė, Boston,
 s. kun. J. Pakalniškis, Maspeth, N. Y.,
 s. A. Bobelis, Massapequa Park, N. Y.,

Skautų Aido uoliausi prenum

s. v. L. Antanėlis, Omaha, 54 pren.: 38 paprastus, 16 į Vokietiją;
 s. Č. Anužis, Detroit, 44 pren.: 1 garbės, 43 papr.
 ps. V. Aleksandravičienė, New Britain, 12 pren.
 s. Vl. Bacevičius, Cleveland, 65 pren.: 9 garbės pren., 56 papr.
 s. Č. Kiliulis, Boston, 104 pren.: 9 garbės pren., \$25.— auka, 95 papr. pr.
 v. s. R. Kučienė, Chicago, 80 pren.: 3 garbės pren., 77 papr. pren., \$25.— auka pren. į Vokietiją.
 j. ps. R. Kunstmanas, Chicago, 85 pren.: 2 garbės pren., 83 papr. pren.
 v. s. P. Molis, Worcester, 45 pren.: 2 garbės pren., 43 papr. pren.
 s. Vl. Rušas, Toronto, 53 pren.: 1 garbės leidėjo pren., 4 garbės pren., 48 papr. pren., \$12.— auka.
 s. A. Razutienė, Chicago, 62 pren.: 3 garbės pren., 59 papr. pren., \$20.— auka.
 s. A. Palukaitienė, s. J. Pažėra, s. E. Radvenis, Los Angeles, 27 pren.: 1 garbės leidėjo, 1 garbės pren., 25 papr. pren.
 s. v. J. Bielkevičius, Brockton, Mass., 15 prenumeratų.
 s. A. Jonynienė, New York, 10 pren.

s. J. Bružinskas, Brooklyn, N. Y.,
 Neringos tuntas, Great Neck, N. Y.,
 p. L. Heiningienė, Detroit,
 p. A. Kvedaraitė, N. J.

Skautų Aidą užsakė
kitiems užsieny:

p. A. Liobienė, Green Brook, N. J.,
 p. R. Bulota, Detroit,
 ps. V. Matulevičiūtė, Worcester,
 s. M. Slabokienė, Cleveland,
 s. V. Kamantas, Westmont, Ill.,
 Birutės dr-vė, Delhi, Canada,
 s. V. Jokubaitis, Cleveland,
 Aušros Vartų tuntas, Chicago,
 Aušros Vartų t-to Neringos dr-vė,
 Aušros Vartų t-to Žibučių dr-vė,
 p. M. Mickevičiūtė, Omaha, Nebr.,
 dr. J. Skaudys, Omaha, Nebraska,
 p. D. Damaitė, Omaha,
 p. E. Jonušienė, Omaha,
 p. Rita Lake, Omaha,
 p. K. Naikelytė, Omaha,
 p. I. Lilleikienė, Omaha,
 p. Zita Lasaitytė, Omaha,
 p. A. Galeckas, Omaha,
 p. Ina Foral, Omaha,
 p. L. Antanėlienė, Omaha,
 Šatrijos Raganos būrelis,
 Neries tuntas, Omaha, Nebraska,
 p. J. Adomonis, Boston,
 Senujų Lapinų Sk. Vyčių Būrys,
 Boston (2 prenumeratas)

s. Č. Kiliulis, Boston,
 p. Č. Mickūnas, Dorchester, Mass.,
 dr. G. Stapulionienė, Boston,
 p. V. Kubilius, Boston,
 p. V. Mališauskaitė, Dorchester, Mass.,
 p. R. Lizdenis, Boston,
 s. A. Labuckaitė, Dorchester, Mass.,
 p.A. Bričkus, Dorchester, Mass.,
 p. Zofija Kiliulienė, Dorchester,
 p. J. Jurėnas, Boston.

Visiems labai nuoširdžiai ačiū!
 Maloniai kviečiame visus ir visas
 platinti Skautų Aidą 1969 m.

K. Šimėnas,
 Sk. Aido Administratorius.

DR. VYDŪNO ŠALPOS FONDAS

Dr. V. Š. F. Valdyba nori susisiekti su

Bonaventūru Juodviršiu,
 Vytantu Kempka,
 M. Malkvaityte,
 Tadu Naginioniu,
 Alfredu Tiršiu,
 Lydija Zdanovaite,
 Dr. Antanu Žarsku.

Valdyba norėtų gauti jų adresus.
 Iš anksto dėkoja.

Valdybos adresas:
 3425 W. 73rd Street,
 Chicago, Ill. 60629.